

Udtalelse fra FN-forbundets landsmøde 11.-12. november 2006

Væk med det humanitære underskud – vis større ansvar for FN-principper

I Danmark er vi sædvanligvis stolte af vores velfærdssamfund, og taler om velfærd for alle. Ligeret, ligeværd, ikke-diskrimination og omsorg for svage har været danske kendetegn. Danmark har generelt levet op til artikel 1 i Verdenserklæringen om menneskerettigheder: ”Alle mennesker er født frie og lige i værdighed og rettigheder. De er udstyret med fornuft og samvittighed, og de bør handle mod hverandre i en broderskabets ånd.”

FN-forbundet må med beklagelse konstatere, at dagens Danmark på en række punkter nu de facto har tilsidesat lighedsprincippet, og at især nye borgere må acceptere en reel forskelsbehandling. Det danner på negativ måde skole i andre lande og sætter spørgsmålstegn ved menneskerettighedernes globale karakter.

FN-forbundet vil bl.a. pege på følgende forhold, hvor vi ser et behov for en revurdering, hvis Danmark igen ønsker at stå som et foregangsland.

- Når vi modtager kvoteflygtninge via UNHCR er udgangspunktet ikke længere flygtningens behov for sikkerhed, men flygtningens integrationspotentiale. Dette rammer bl.a. enlige mødre og uledsagede flygtningebørn. Vi hjælper ikke længere dem med størst behov, men sætter andre hensyn over pligten til at beskytte.

- Når danske borgere ikke er i stand til at forsørge sig selv og deres familie, er de garanteret kontanthjælp fra det offentlige. Et par med to børn får 15.670 kr. pr. md. Nytilkomne flygtninge, der i sagens natur ikke er i stand til at forsørge sig selv, bliver tildelt en såkaldt starthjælp fra det offentlige. Her får et par med to børn 8.561 kr. pr. md. Moralen synes at være, at der er mennesker med almindelige behov og mennesker med lavere behov. Det kan opfattes som racisme og er blevet kritiseret af UNHCR og Committee on Ethnic and Racial Discrimination (CERD) (FN's komité mod racisme).

- Når vi finder, at asylansøgere ikke opfylder de meget stramme vilkår for asyl, men på den anden side ikke kan/tør rejse hjem, sætter vi dem i lejre under pladsforhold og aktivitetsmuligheder, der er ringere end i fængsler, og vi lader dem blive siddende i årevis. Opholdstilladelse af humanitære grunde synes kun at blive givet efter medieomtale.

- I en tid, hvor flygtningepresset på Europa er uændret højt, slipper Danmark via den meget stramme asyllovgivning årligt under 1.000 flygtninge ind, mens f.eks. Sverige byder velkommen til 20.000. Danmark svigter her fælles ansvar og er med til at presse laveste fællesnævner i flygtningepolitikken yderligere nedad.

FN-forbundet opfordrer regeringen til at gennemgå disse og andre områder, og gennem ændringer sikre, at Danmark igen bliver i stand til at fungere som et foregangsland i FN ved at overholde sine internationale forpligtelser.

Det skaber med rette undren, at Danmark i en tid med historisk store overskud på statsbudgetter og udlandshandel har et historisk stort humanitært underskud.